

Een wandeling met Monique de Vos

directeur-eigenaar van Chasse Executive Search

De regen komt met bakken uit de hemel. En uitgerekend op dit moment wandel ik met Monique de Vos. In Den Haag natuurlijk, wandelstad bij uitstek. Een Haagse wandeling met een geboren Haagse.

Monique, klein van stuk, bomvol energie en zelfs in regenbestendige outfit goed verzorgd, is geen lastige gesprekspartner. Ze praat even makkelijk als ze luisteren kan en heeft geen moeite met de omgekeerde rolverdeling waarin zij de geïnterviewde is. "We zitten inmiddels ruim boven de vijftig gepubliceerde wandelingen en nog altijd werkt het format. Het is soms zelfs zo dat mensen zichzelf voor een 'Wandeling met' aandienen. Het kost dan ook geen moeite om hoofdrolspelers voor de Wandeling te strikken. En weet je wat nu zo leuk is? Mensen spreken

me er jaren later nog altijd op aan. Hoe leuk ze het vonden om het niet alleen over het vak te hebben, maar ook over wat ze persoonlijk beweegt en ter harte gaat".

Al vijf jaar slaagt Monique erin iedereen aan het praten te krijgen. Hoe doet ze dat? "Part of the job. In mijn dagelijks leven doe ik het recruitment voor directie en bestuur van Financials. Open oor en open oog hebben is een voorwaarde".

Bourgondiër

Door haar werk – ze is directeur-eigenaar van Chasse Executive Search – kan Monique makkelijk inside out denken over de financiële sector. En omgekeerd. Vindt ze het een leuke branche? "Absoluut. Iedereen die in de sector werkt, zal het met mij eens zijn dat het alles behalve saai is. Maar het is ook een branche waarin zelfreflectie wel beter ontwikkeld kan worden. De tijd van zelfgenoegzaamheid mag dan voorbij zijn, het is kennelijk nog steeds lastig om de klant werkelijk centraal te stellen, niet alleen in woorden, maar ook in daden en in overtuiging. Veel bestuurders antwoorden op mijn vraag hoe vaak ze een 'echte' klant zien: "te weinig". En dat kan dus eigenlijk niet meer."

De aanhoudende regen brengt ons in de oudste broodjeszaak van Den Haag, vlakbij Moniques kantoor aan het Buitenhof, en het gesprek voor even op culinaire en aanverwante geneugten van het leven. "Ik ben een Bourgondiër. Nee, niet een-tje die kookt maar ervan geniet. Ton kookt graag en goed, maar heeft er weinig tijd voor (haar man –Ton Elias– is een bekende VVD-politicus en lid van de Tweede Kamer, redactie AM). Ik maak een salade of schuif een pizza in de oven. Maar we gaan ook regelmatig met z'n tweeën, met ons gezin of met vrienden uit eten".

Hebben jullie wel tijd voor elkaar? Ton komt laat thuis uit de Kamer. Jij hebt ook geen baan van negen tot vijf? "Oh jawel. 's Avonds laat en in het weekend. En als het even kan gaan we mee met elkaars zakelijke representatieve afspraken. Dan maak je ook echt deel uit van elkaars leven. Dat vinden we belangrijk. We kunnen allebei goed plannen en hebben weinig slaap nodig. Eigenlijk praten we iedere dag, hoe laat het ook wordt, wel even bij met een glas wijn. Ton weet ook dat wij hier zitten en jij mij interviewt. Daar hebben

OVER MONIQUE DE VOS

Monique de Vos is directeur-eigenaar van Chasse Executive Search, een bureau dat zich richt op executive search in de financiële sector. Na een studie Franse taal- en letterkunde komt ze terecht in de financiële sector. In diverse managementfuncties doet ze veel kennis en ervaring op die haar nu van pas komt in haar searchwerkzaamheden. Voor AM (voorheen Het Verzekeringsblad) doet ze al vijf jaar met veel succes 'De Wandeling met ...'. Een veelgelezen en goedgewaardeerde rubriek die in de branche de gevleugelde uitspraak ontlokt dat wie niet met Monique heeft gewandeld eigenlijk niet meetelt. Deze zomer schreef Monique een boek over mannen en vrouwen aan de top. Bij uitstek een boek waar ze haar kennis, ervaring en inzichten ten volle in kwijt kon. Een uniek format waarbij steeds twee personen met elkaar en met Monique in gesprek gaan, en de gesprekspartners die in het bedrijfsleven zowel als in bestuurlijke en politieke organisaties hun sporen verdiend hebben, maken het boek onder de titel 'Vol in de wind' het lezen waard.

Het boek (euro 18,95) is vanaf 24 oktober te koop bij de boekhandel, via bol.com (ISBN nummer 978 90 351 3791 2) of te bestellen bij de uitgever: Prometheus / Bert Bakker. Zie ook de Boekenplank op pagina 38.

De Wandeling is een rubriek waarin Monique de Vos in de buitenlucht een verfrissende ontmoeting heeft met smaakmakers uit de financiële dienstverlening, om zo meer te weten te komen over 'de vent achter de tent'. Ditmaal echter is Monique zelf de smaakmaker en is Michiel Huisman de interviewer.

we het dan ook over". Dat klinkt harmonieus. Monique: "Dat is het zeker, ja."

Ben jij ook politiek actief? "Nee. Ik vind overal wel wat van, maar ik ben niet actief in de partij. Ik vind ook dat je dat moet scheiden. Ieder zijn werk. Maar, zoals gezegd, ik ga wel mee naar bijeenkomsten en bespreek veel met Ton met betrekking tot zijn activiteiten". Lachend: "En dat vind ik ook leuk. Gelukkig zijn we van dezelfde partij." En als het werken even niet aan de orde is, wat doen jij en Ton dan? "We lezen graag, maar hebben ook een grote vriendenkring en vinden het reuze gezellig als vrienden spontaan komen aanwaaien. Daarnaast ben ik een duursporter. Hardlopen, wandelen, skiën. Ik ben geen teamsporter. Ik vind het gewoon lastig om dan en dan zo en zo laat te trainen of andere verplichtingen in teamverband te hebben".

Verantwoordelijkheid

Als het om lezen gaat, is Monique vooral van de fictie. Niet zozeer van de management- of vakliteratuur. "Dat lees ik wel hoor. Klassiekers bijvoorbeeld van Covey en 'Good to great' van Jim Collins, maar het heeft niet mijn voorkeur." Bestsellers als bijvoorbeeld 'Vijftig tinten grijs', leest ze "omdat iedereen dat leest en ik er daarom kennis van wil nemen, smeuiig bovendien." Maar haar hart ligt bij de Haagse literatuur van eind 19e en begin 20e eeuw, van Louis Couperus, Marcellus Emants en hun tegenhangers uit de Franse literatuur zoals Emile Zola en Gustave Flaubert. "Ik heb alles van Couperus gelezen. Geweldig. Vooral die ontwikkeling van karakters die zich langzaam aan de lezer ontvouwt. Je zit als lezer als het ware bij de personages op de bank." Het laatst gelezen boek? "Een zeer boeiende biografie van Charles de Gaulle, door H. Wesseling, in een adem uitgelezen."

In de beslotenheid van die kleine 'broodjeszaak', neemt het gesprek een persoonlijke wending. Wat kenmerkt Monique verder? Is ze gedreven? Wil ze het hoogst haalbare? Of is een zeven ook voldoende? Gedreven vindt Monique zich nog steeds. "Maar", zo erkent ze nadenkend, "Ik word wel toleranter naar mezelf. Vroeger ging ik hardlopen, ook als ik er totaal geen zin in had. Naarmate je ouder wordt, word je milder. Voor jezelf en je omgeving. Je zal mij ook niet snel meer horen zeggen 'dat zal mij nooit gebeuren', want iedereen kan tegen iets aanlopen dat hem uit het lood brengt. Dan is het fijn als er mensen zijn die je weer op weg helpen."

Wat brengt jou uit het lood? "Als er iets naars gebeurt met mensen die heel dicht bij me staan. Of als mensen aan je poten zagen terwijl je er niet een vinger achter kan krijgen. Ik kan slecht tegen stiekem, tegen verborgen agenda's". In het verlengde daarvan: Waar geloof jij in, Monique? Heb je iets van een ambitie die boven jezelf uitstijgt? "Ik geloof in eigen verantwoordelijkheid. Voor jezelf. Maar ook ertoe doen voor je omgeving. Mensen verder helpen. Maar, zeg ik er dan uitdrukkelijk bij: iedereen moet het uiteindelijk wel zelf doen. Ik hou niet van nonchalance. Ik voel niet de behoefte om er iets hoogs of verhevens van te maken. Wees maar nuchter en 'down to earth', hou ik mezelf voor. Eigenlijk liberaal in de beste betekenis van het woord: eigen verantwoordelijkheid nemen en betrokkenheid tonen, dat is belangrijk, daar geloof ik in". ■

Tekst: Michiel Huisman
Foto: Ton van Til